Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. liepos 11 d.*

„Valstybės pagalba — Visuomeninio transliavimo paslauga — Ispanijos skirta pagalba RTVE — Finansavimo schemos pakeitimas — Iš reklamos gaunamų pajamų pakeitimas naujais televizijos ir telekomunikacijų operatorių mokamais mokesčiais — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka — Mokestinė priemonė, kuri yra pagalbos finansavimo būdas — Privalomo ryšio tarp mokesčio ir pagalbos egzistavimas — Pajamų iš mokesčio tiesioginė įtaka pagalbos dydžiui — Proporcingumas“

Byloje T-533/10

DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, įsteigta Tres Cantos (Ispanija), atstovaujama advokatų H. Brokelmann ir M. Ganino,

ieškovė,

palaikoma

Telefónica de España, SA, įsteigtos Madride (Ispanija),

Telefónica Móviles España, SA, įsteigtos Madride,

atstovaujamų advokatų F. González Díaz ir F. Salerno,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Valero Jordana ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

palaikomą

Ispanijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos *abogados del Estado* J. Rodríguez Cárcamo ir M. Muñoz Pérez, vėliau M. Muñoz Pérez, vėliau S. Centeno Huerta ir N. Díaz Abad, vėliau Díaz Abad, ir galiausiai M. Sampol Pucurull,

ir

* Proceso kalba: ispanų.

Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), įsteigtos Madride, atstovaujamos advokatų A. Martínez Sánchez ir J. Rodríguez Ordóñez,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimą 2011/1/ES dėl valstybės pagalbos schemos C 38/09 (ex NN 58/09), kurią Ispanija ketina taikyti *Corporación de Radio y Televisión Española* (RTVE) (OL L 1, 2011, p. 9),

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas O. Czúcz (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir D. Gratsias,

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. spalio 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu ieškovė *DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA* prašo panaikinti 2010 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimą 2011/1/ES dėl valstybės pagalbos schemos C 38/09 (ex NN 58/09), kurią Ispanija ketina taikyti *Corporación de Radio y Televisión Española* (RTVE) (OL L 1, 2011, p. 9, toliau – ginčijamas sprendimas). Šiame sprendime Komisija konstatavo, kad *Corporación de Radio y Televisión Española, SA* (toliau – RTVE) finansavimo sistema, kurią Ispanijos Karalystė pakeitė priėmusi 2009 m. rugpjūčio 28 d. *Ley 8/2009 de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española* (2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymas Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo, BOE Nr. 210, 2009 m. rugpjūčio 31 d., p. 74003, toliau – Įstatymas Nr. 8/2009), kuriuo keičiamas 2006 m. birželio 5 d. *Ley de la radio y la televisión de titularidad estatal* (2006 m. birželio 5 d. Įstatymas Nr. 17/2006 dėl visuomeninio radijo ir televizijos, BOE Nr. 134, 2006 m. birželio 6 d., p. 21270, toliau – Įstatymas Nr. 17/2006), yra suderinama su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.

Bylos faktinės aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

2 Ieškovė yra bendrovė, kurios veikla apima mokamos skaitmeninės palydovinės televizijos (Digital +) platformos valdymą ir eksploataciją Ispanijos rinkoje ir specializuotų kanalų kūrimą.

3 RTVE yra Ispanijos visuomeninis radijo ir televizijos transliuotojas, kuriam Įstatymu Nr. 17/2006 šiose srityse priskirta viešosios paslaugos užduotis.

4 Įstatyme Nr. 17/2006 buvo numatyta mirši RTVE finansavimo schema. Pagal šį įstatymą, pirma, RTVE disponavo pajamomis iš savo komercinės veiklos, būtent iš reklamos laiko pardavimo. Antra ji gaudavo kompensaciją iš Ispanijos valstybės už viešosios paslaugos užduoties vykdymą. Šią finansavimo schemą (toliau – esama RTVE finansavimo schema) Europos Bendrijų Komisija patvirtino 2005 m. balandžio 20 d. Sprendime C (2005) 1163 galutinis dėl valstybės pagalbos RTVE (E 8/05) (santrauka pateikta OL C 239, 2006, p. 17) ir 2007 m. kovo 7 d. Sprendime C (2007) 641 galutinis dėl RTVE darbuotojų mažinimo priemonių finansavimo (NN8/07) (santrauka pateikta OL C 109, 2007, p. 2).

5 2009 m. birželio 22 d. Komisijai buvo pateiktas skundas dėl įstatymo projekto, kurį patvirtinus priimtas Įstatymas Nr. 8/2009. 2009 m. rugpjūčio 5 d. Komisija paprašė Ispanijos Karalystės pateikti informacijos apie šį įstatymo projektą.

6 2009 m. rugsėjo 1 d. įsigaliojusiu Įstatymu Nr. 8/2009 buvo pakeista esama RTVE finansavimo schema.

7 Visų pirma Įstatyme Nr. 8/2009 buvo numatyta, kad nuo 2009 m. pabaigos pajamos iš reklamos, teleparduotuvių, finansinio rėmimo ir mokesčio už peržiūrą nebebus RTVE finansavimo šaltiniai. Vienintelės pajamos iš komercinės veiklos, kuriomis RTVE galėjo toliau disponuoti po šios datos, buvo pajamos iš paslaugų teikimo tretiesiems asmenims ir iš savo produkcijos pardavimo (Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies e punktas). Šios pajamos siekė apie 25 mln. eurų (žr. ginčijamo sprendimo 9 konstatuojamąją dalį).

8 Paskui siekiant kompensuoti kitų pajamų iš komercinės veiklos netekimą Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies b–d punktuose ir 4–6 straipsniuose buvo nustatytos arba pakeistos esamos trys mokestinės priemonės:

— naujas 3 % pajamų mokestis, taikomas Ispanijoje įsteigtiems televizijos transliuotojams, transliuojantiems nemokamais televizijos kanalais, ir 1,5 % pajamų mokestis, taikomas TV transliuotojams, transliuojantiems mokamais televizijos kanalais. Šių lėšų įnašas į RTVE biudžetą neturi viršyti 15 % (nemokamos TV atveju) ir 20 % (mokamos TV atveju) visos metinės RTVE remti skirtos sumos, o nustatytą procentine dalimi išreikštą dydį viršijanti surinkus mokesčius gautų pajamų suma bus pervedama į bendrąjį Ispanijos valstybės biudžetą (Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies d punktas ir 6 straipsnis),

— naujas 0,9 % mokestis, taikomas Ispanijoje įsteigtų telekomunikacijos paslaugų operatorių, kurie yra užregistruoti telekomunikacijų rinkos komisijos operatorių registre ir kurie vykdo veiklą visoje šalyje arba daugiau nei vienoje autonominėje bendrijoje bei teikia garso ir vaizdo arba kitas reklamą apimančias paslaugas kaip fiksuotos telefonijos, mobiliosios telefonijos ar interneto prieigos paslaugas teikiantys operatoriai, bendrosioms veiklos pajamoms (išskyrus gautas susijusioje didmeninėje rinkoje). Įnašas į bendrą kiekvienais metais RTVE skiriamą paramą neturi viršyti 25 %, o nustatytą procentine dalimi išreikštą dydį viršijanti surinkus mokesčius gautų pajamų suma pervedama į bendrąjį Ispanijos valstybės biudžetą (Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies c punktas ir 5 straipsnis),

— 80 % jau esamo mokesčio už naudojimąsi radijo spektru, bet ne daugiau nei 330 mln. eurų. Nustatytą sumą viršijanti dalis bus pervedama į bendrąjį Ispanijos valstybės biudžetą. Šią procentais išreikštą dalį galima keisti vadovaujantis bendrąjį Ispanijos valstybės biudžetą reglamentuojančiais teisės aktais (Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies b punktas ir 4 straipsnis).

9 Beje, kompensacija už su viešąja paslauga susijusių pareigų vykdymą, numatyta Įstatyme Nr. 17/2006, buvo palikta galioti (Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies a punktas). Taigi, jeigu minėtų finansavimo šaltinių (ir kelių kitų Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies f–i punktuose numatytų nedidelės svarbos šaltinių) nepakaktų padengti visoms RTVE sąnaudoms, skirtoms su viešąja paslauga susijos pareigos vykdymui, Ispanijos valstybė privalėtų, remdamasi Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalimi ir Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsniu, padengti šį skirtumą. Todėl mišri RTVE finansavimo schema buvo pertvarkyta į finansavimo beveik tik iš valstybės lėšų schemą (toliau – finansavimas beveik tik iš valstybės lėšų).

10 Galiausiai Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos RTVE pajamų lubos. Per 2010 ir 2011 m. bendra šių pajamų suma negalėjo viršyti 1 200 mln. eurų, o tai taip pat atitinka jos išlaidų lubas kiekvienais finansiniais metais. Nustatyta, kad 2012–2014 m. ši suma gali didėti ne daugiau kaip 1 %, o tolesniais metais suma didės atsižvelgiant į metinį vartojimo kainų indeksą.

11 Įstatymu Nr. 8/2009 taip pat buvo pakeista visuomeninio transliavimo paslaugos užduoties, kurią vykdė RTVE, apibrėžtis. Jame, be kita ko, nustatytos papildomos RTVE pareigos dėl vaikams skirtų programų. Beje, tuo įstatymu nustatytos ribos sporto renginių retransliacijos teisėms įsigyti ir didžiausių tarptautinių filmų kūrėjų premjerinių filmų transliavimui piko metu.

12 2009 m. gruodžio 2 d. Komisija Ispanijos Karalystei pranešė, kad nusprendė pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl RTVE finansavimo schemos pakeitimo (OL C 8, 2010, p. 31, toliau – sprendimas pradėti oficialaus tyrimo procedūrą) (santrauka paskelbta OL C 8, 2010, p. 31). Komisija paragino suinteresuotąsias trečiąsias šalis pateikti pastabas dėl aptariamos priemonės.

13 2010 m. kovo 18 d. Komisija pradėjo SESV 258 straipsnyje numatytą procedūrą dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo ir teigė, kad nustatytas mokestis elektroninėms komunikacijoms prieštarauja 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337) 12 straipsniui. 2010 m. rugsėjo 30 d. pagrįstoje nuomonėje Komisija paprašė Ispanijos Karalystės panaikinti šį mokestį dėl jo nesuderinamumo su ta direktyva.

14 2010 m. liepos 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame paskelbė, kad Įstatyme Nr. 8/2009 numatytas RTVE finansavimo schemos pakeitimas yra suderinamas su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį. Komisija rėmėsi būtent konstatavimu, kad visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės nėra tame įstatyme numatytų naujų pagalbos elementų sudedamoji dalis ir kad galimas šių mokestinių priemonių nesuderinamumas su Leidimų direktyva neturi įtakos jos suderinamumo su vidaus rinka nagrinėjimui. Beje, ji nusprendė, kad pakeista RTVE finansinė schema neprieštarauja SESV 106 straipsnio 2 daliai, nes ji yra proporcinga.

Procesas Bendrajame Teisme

15 2010 m. lapkričio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

16 Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautais dviem atskirais aktais ieškovė paprašė, pirma, sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą pagal SESV 287 straipsnį ir, antra, taikyti pagreitintą procedūrą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76a straipsnį.

17 Prašymas taikyti pagreitintą procedūrą buvo atmestas 2011 m. sausio 18 d. Bendrojo Teismo sprendimu.

18 2011 m. vasario 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu aktu Ispanijos Karalystė pateikė prašymą leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje.

19 2011 m. vasario 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu aktu RTVE pateikė prašymą leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje.

20 2011 m. kovo 21 ir 23 d. nutartimis Ispanijos Karalystei ir RTVE leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus.

21 2011 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu aktu *Telefónica de España, SA* ir *Telefónica Móviles España, SA* pateikė prašymą leisti įstoti į bylą ieškovės pusėje.

22 2011 m. birželio 28 d. nutartimi *Telefónica de España, SA* ir *Telefónica Móviles España, SA* leista įstoti į bylą palaikyti ieškovės reikalavimus.

23 2011 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartimi ieškovės prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones atmestas, o bylinėjimosi išlaidų klausimas atidėtas.

24 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2013 m. spalio 15 d. posėdį išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,

— priteisti iš RTVE bylinėjimosi išlaidas,

— priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

26 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* Bendrojo Teismo prašo:

— patenkinti ieškovės reikalavimus ir dėl to panaikinti ginčijamą sprendimą,

— bet kuriuo atveju priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

27 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį iš dalies nepriimtinu,

— bet kuriuo atveju atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,

— priteisti iš *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* bylinėjimosi išlaidas.

28 Ispanijos Karalystė ir RTVE Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį iš dalies nepriimtinu,

— bet kuriuo atveju atmesti ieškinį,

— bet kuriuo atveju priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

29 Ieškinys grindžiamas trimis pagrindais, susijusiais, pirma, su klaida dėl pagalbos sąvokos, antra, su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir, trečia, su SESV 49 ir 63 straipsnių pažeidimu.

1. *Dėl ieškinio priimtinumo*

30 Ispanijos Karalystė teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes ieškovės neturi teisės pareikšti ieškinį. Jos teigimu, ieškovė turėtų būti konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu. Tačiau jos padėčiai rinkoje Įstatymas Nr. 8/2009 esminės įtakos neturi.

31 Komisija, palaikoma Ispanijos Karalystės ir RTVE, teigia, kad ieškinys yra iš dalies nepriimtinas. Jos teigimu, ieškovė yra suinteresuota pareikšti ieškinį tik tiek, kiek jos prašymas dėl panaikinimo susijęs su tomis ginčijamo sprendimo dalimis, kurios susijusios su jai, kaip mokamos palydovinės televizijos operatorei, privalomomis mokėti įmokomis. Priešingai, ji neturi intereso prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs arba su įmokomis, kurias ji bet kuriuo atveju turi mokėti neatsižvelgiant į tų įmokų paskirtį, arba su įmokomis, kurių mokėti ji neprivalo. Kiekviena Įstatymo Nr. 8/2009 4–6 straipsniuose numatyta įmoka yra atskiriama nuo kitų įmokų. Vienos iš šių įmokų panaikinimas neturi įtakos kitoms įmokoms.

32 Ieškovė ginčija šiuos argumentus.

33 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad Europos Sąjungos teismas, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi teisę vertinti, ar geras teisingumo vykdymas pateisina ieškinio toje byloje atmetimą iš esmės, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl priimtinumo (2002 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, Rink. p. I-1873, 51 ir 52 punktai).

34 Šios bylos aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad siekiant proceso ekonomijos pirmiausia reikia išnagrinėti ieškovės reikalavimą dėl panaikinimo, o prieš tai sprendimo dėl ieškinio priimtinumo priimti nereikia, nes tas ieškinys bet kuriuo atveju ir dėl toliau išdėstytų motyvų yra nepagrįstas.

2. *Dėl esmės*

35 Visų pirma reikia išnagrinėti ieškinio pirmąjį pagrindą, susijusį su klaida dėl pagalbos sąvokos, paskui – ieškinio trečiąjį pagrindą, susijusį su SESV 49 ir 64 straipsnių pažeidimu, ir, galiausiai, – ieškinio antrąjį pagrindą, susijusį su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pagalbos sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnį, pažeidimu, kiek tai susiję su trijų mokestinių priemonių, nustatytų ar pakeistų Įstatymu Nr. 8/2009, atskiriamumu

36 Ieškinio pirmasis pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo 61–66 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais motyvais, kuriuose Komisija konstatavo, kad visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės nėra tuo įstatymu nustatytos pagalbos priemonės sudedamoji dalis.

37 Ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad pagal Įstatymą Nr. 8/2009 perėjimas nuo mišrios RTVE finansavimo schemos prie finansavimo beveik tik iš valstybės lėšų yra lydimas trijų mokestinių priemonių, kurių tikslas yra surinkti reikiamas pajamas, nustatymu ar pakeitimu. Ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamojoje dalyje Komisija priminė, kad tuo atveju, kai mokestis yra pagalbos sudedamoji dalis, ji turi atsižvelgti į pagalbos finansavimo būdą ir gali pripažinti pagalbos schemą suderinama su bendrąja rinka tik tuo atveju, jei pagalbos schema yra suderinama su Sąjungos teise. Ginčijamo sprendimo 63 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, jog tam, kad mokestį būtų galima laikyti pagalbos priemonės sudedamąja dalimi, turi būti privalomas tarpusavio ryšys tarp mokesčio ir pagalbos, nes iš mokesčio gaunamos pajamos yra privalomai skiriamos finansuoti pagalbą ir turi tiesioginės įtakos tos pagalbos dydžiui.

38 Ginčijamo sprendimo 64 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad RTVE skirtos pagalbos dydis buvo nustatytas atsižvelgiant tik į RTVE finansavimo poreikius ir prognozuojamas grynąsias visuomeninio transliavimo paslaugos teikimo sąnaudas. RTVE gaunamas finansavimas iš tikrųjų ir pagal teisės aktus nepriklauso nuo surinkus mokesčius gautų pajamų, nes toks finansavimas priklausys tik nuo grynųjų sąnaudų, patirtų vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus. Numatytas bendras RTVE vykdomos visuomeninio transliavimo užduoties finansavimas priklauso ne nuo konkrečių mokestinių pajamų, o visais atvejais yra skiriamas iš Ispanijos valstybės bendrojo biudžeto. Šiuo klausimu Komisija konstatavo, pirma, kad iš mokesčių surenkamos pajamos, kurios buvo skirtos

RTVE finansuoti, negali viršyti su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų grynųjų sąnaudų, o visas pajamų perviršis turi būti grąžintas į bendrąjį biudžetą. Antra, Komisija nustatė, kad jei grynosios sąnaudos, patirtos vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, viršija surinkus mokesčius gautas pajamas, trūkumas padengiamas iš bendrojo valstybės biudžeto lėšų. Dėl didesnių ar mažesnių pajamų planuojamos mokėti sumos nebūtų keičiamos. Jei iš naujų mokestinių šaltinių gautų pajamų neužtektų panaikinus reklamą atsiradusiam finansavimo trūkumui padengti, vadovaujantis Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsniu, trūkstamos lėšos būtų skiriamos iš bendrojo valstybės biudžeto.

39 Beje, ginčijamo sprendimo 65 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad aplinkybė, jog ryšys tarp mokesčių ir jų nustatymo tikslo yra nurodytas aiškinamajame memorandume ir Įstatyme Nr. 8/2009, savaime neturi įtakos šiai išvadai. Šio įstatymo tekste mokesčių ir pagalbos ryšio kokybė neapibrėžta.

40 Galiausiai ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės nėra pagalbos sudedamoji dalis ir kad jų nesuderinamumas su Leidimų direktyva neturi įtakos jos sprendimui dėl pagalbos priemonės suderinamumo su vidaus rinka.

41 Ieškovė bei *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad ši Komisijos išvada yra klaidinga. Visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės ir būtent to įstatymo 6 straipsnyje nustatyta priemonė yra šiuo įstatymu nustatytos pagalbos elementų sudedamoji dalis. Taigi ginčijamame sprendime Komisija turėjo išnagrinėti trijų naujų mokestinių priemonių suderinamumą su Sąjungos teise.

42 Šis ieškinio pagrindas sudarytas iš trijų dalių. Pirma, ieškovė bei *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į ryšį tarp visų trijų Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių ir tuo įstatymu nustatytų pagalbos elementų. Antra, ieškovė teigia, kad šiuo atveju pagalbos elementų ir mokestinių priemonių neatskiriamumą taip pat lemia aplinkybė, kad RTVE konkurencinis pranašumas, palyginti su konkuruojančiomis įmonėms, kurios turi mokėti mokesčius, didėja proporcingai surinktoms sumoms. Trečia, ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra prieštaringi.

Dėl pirmos dalies, susijusios su nepakankamu atsižvelgimu į ryšį tarp visų trijų mokestinių priemonių ir pagalbos elementų

43 Ieškovė teigia, kad taikydama sąlygas, kurias Komisija nustatė ginčijamame sprendime, t. y. kad pajamos iš mokesčio privalo būti skirtos RTVE finansuoti ir turi daryti įtakos pagalbos dydžiui, Komisija turėjo konstatuoti, jog Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje nustatyta mokestinė priemonė yra RTVE teikiamos pagalbos sudedamoji dalis. Kiek tai susiję su šiuo mokesčiu, minėtos sąlygos yra tenkinamos. Pirma, remiantis šio įstatymo 6 straipsnio 8 dalimi darytina išvada, kad tas mokestis privalo būti skirtas RTVE finansuoti. Paskui, priešingai, nei teigia Komisija, šio įstatymo 6 straipsnyje numatytas mokesčio surinkimas turi tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui. Pirma, visos iš šio mokesčio gautos pajamos visada bus skirtos RTVE finansuoti. Antra, remiantis aptariamo įstatymo aiškinamuoju memorandumu darytina išvada, kad, kai operatorių pajamos didėja, taip pat išauga surenkamos sumos. Kadangi RTVE yra įmonių, kurios turi mokėti mokestį, konkurentė, kuo didesnis bus mokestis, tuo daugiau naudos turės RTVE, nes jos konkurentės mokės didesnius mokesčius. Trečia, sprendimų praktikoje Komisija pati pasisakė už mokesčių ir pagalbos priemonės neatskiriamumą.

44 Savo ruožtu *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija naudojosi klaidingais kriterijais vertindama pagalbos priemonės ir jos finansavimo atskiriamumą. Jos teigia, jog tam, kad finansavimo būdas būtų pagalbos sudedamoji dalis, pakanka, kad pagalbai finansuoti numatyta mokestinė rinkliava būtų skirta jos gavėjui. Jų teigimu, priešingai, nei teigia Komisija, nereikia, kad mokestinė priemonė turėtų tiesioginės įtakos pagalbos priemonės dydžiui. Tai būtų tik

vienas iš daugelio kriterijų. Pasak *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, ne tik ieškovės argumentai įrodo, kad mokestinė rinkliava skiriama gavėjui, – pagalbos ir mokesčio sąsają taip pat patvirtina kitos aplinkybės. Šiomis aplinkybėmis jos nurodo, jog RTVE pasiskundė, kad privačių operatorių nemokėjimai arba klaidingas jų įmokų apskaičiavimas jai kelia problemų dėl biudžeto ir kad Ispanijos valstybė yra nepasirengusi padengti šį deficitą iš bendrojo biudžeto lėšų. Beje, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija, kuri pati nusprendė, jog Įstatymu Nr. 8/2009 telekomunikacijų operatoriams nustatytas mokestis prieštarauja Sąjungos teisei, turėjo įrodyti, jog Ispanijos valstybė įsipareigojo finansuoti visą RTVE biudžetą tuo atveju, jei mokestis bus pripažintas neteisėtu. Tačiau remiantis šiuo įstatymu darytina išvada, kad privatūs operatoriai turėjo prisiimti ekonominę naštą. Todėl rinkliavos panaikinimo pasekmė būtų konkretaus pagalbos finansavimo šaltinio netekimas, o tai įrodo šios pagalbos ir mokesčio ryšį.

45 Komisija, palaikoma Ispanijos Karalystės ir RTVE, ginčija šiuos argumentus.

46 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti sąlygas, kurios turi būti tenkinamos, kad pagalbos finansavimo būdas galėtų būti laikomas tos pagalbos sudedamąja dalimi, o paskui išnagrinėti, ar šiuo atveju Komisija padarė teisės klaidą taikydama tas sąlygas.

– Dėl sąlygų, kurios turi būti tenkinamos, kad pagalbos finansavimo būdas galėtų būti laikomas tos pagalbos sudedamąja dalimi

47 Ginčijamo sprendimo 63 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, jog tam, kad finansavimo būdas galėtų būti laikomas pagalbos priemonės sudedamąja dalimi, pirma, iš šios rinkliavos gautos pajamos turi būtinai būti skirtos pagalbai finansuoti ir, antra, jos turi daryti tiesioginės įtakos tos pagalbos dydžiui.

48 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad SESV tiksliai nustatyta riba tarp, pirma, valstybės pagalbą reglamentuojančių taisyklių, kurios išdėstytos SESV 107–109 straipsniuose, ir, antra, iškraipymus, atsirandančius dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, ypač jų mokestinių nuostatų, skirtumo, reglamentuojančių taisyklių, kurios išdėstytos SESV 116 ir 117 straipsniuose (šiuo klausimu žr. 2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Streekgewest*, C-174/02, Rink. p. I-85, 24 punktą).

49 Tuo remiantis darytina išvada, kad mokestinės priemonės, skirtos pagalbos priemonei finansuoti, iš esmės nepatenka į valstybės pagalbą reglamentuojančių SESV nuostatų taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pape*, C-175/02, Rink. p. I-127, 14 punktą ir 48 punkte minėto Sprendimo *Streekgewest* 25 punktą).

50 Vis dėlto, kai mokestinės priemonės yra pagalbos priemonės finansavimo būdas ir todėl jos yra tos pagalbos sudedamoji dalis, Komisija negali atskirti pagalbos tyrimo nuo jos finansavimo būdo poveikio, nes tokiu atveju finansavimo būdo nesuderinamumas su Sąjungos teise gali turėti neigiamos įtakos pagalbos schemos suderinamumui su bendrąja rinka (49 punkte minėto Sprendimo *Pape* 14 punktas ir 48 punkte minėto Sprendimo *Streekgewest* 25 punktas).

51 Dėl kriterijų, reglamentuojančių klausimą, ar pagalbos priemonė ir jos finansavimas yra neatskiriami, remiantis Teisingumo Teismo praktika darytina išvada, kad atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose turi būti nustatytas privalomas tarpusavio ryšys tarp nagrinėjamų mokesčio ir pagalbos, t. y. iš mokesčio gautos pajamos turi būti privalomai skiriamos pagalbai finansuoti bei daryti tiesioginės įtakos tos pagalbos dydžiui, ir, dėl tos priežasties, šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimui (2006 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 ir C-41/05, Rink. p. I-5293, 46 punktas ir 2008 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Regie Networks*, C-333/07, Rink. p. I-10807, 99 punktas).

52 Remiantis šia Teisingumo Teismo praktika darytina išvada, pirma, jog tam, kad mokestis galėtų būti laikomas pagalbos priemonės sudedamąja dalimi, turi būti nustatyta privaloma nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią mokestis turi būti skiriamas pagalbai finansuoti. Darytina išvada, kad, nesant tokios nuostatos, mokestis negali būti laikomas skirtu pagalbos priemonei ir todėl nelaikomas jos finansavimo būdu. Kita vertus, vienintelė aplinkybė, kad egzistuoja tokia nuostata, negali būti pakankama sąlyga įtvirtinant, kad mokestis yra pagalbos priemonės sudedamoji dalis. Kai egzistuoja tokia nacionalinės teisės nuostata, reikia, be kita ko, išnagrinėti, ar pajamos iš mokesčio daro tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui.

53 Priešingai, nei tvirtina *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, tam, kad mokestis būtų pagalbos priemonės sudedamoji dalis, visgi nepakanka, kad iš jo gaunamos pajamos būtų būtinai skiriamos tai pagalbai finansuoti.

54 Dėl teismų praktikos, kurią *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* nurodo savo argumentams pagrįsti, reikia konstatuoti, kad nė vienu iš jų paminėtų sprendimų negalima pagrįsti jų teiginio, kad siekiant įrodyti, jog finansavimo būdas yra pagalbos priemonės sudedamoji dalis, pakanka įrodyti, kad mokestinės priemonės pagrindu renkama rinkliava skiriama pagalbai finansuoti.

55 Šiomis aplinkybėmis *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* remiasi faktu, kad tam tikruose sprendimuose Teisingumo Teismas konstatavo, kad turi būti privalomas ryšys tarp mokestinės priemonės ir pagalbos priemonės ir kad jeigu toks ryšys yra, iš mokestinės priemonės gautos pajamos turi tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui.

56 Priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, remiantis jų nurodytais sprendimais (48 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Streekgewest* 26 punktas; 49 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Pape* 15 punktas; 2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AEM ir AEM Torino*, C-128/03 ir C-129/03, Rink. p. I-2861, 46 ir 47 punktai ir 2005 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Distribution Casino France ir kt.*, C-266/04-C-270/04, C-276/04 ir C-321/04-C-325/04, Rink. p. I-9481, 40 punktas) negalima daryti išvados, kad mokestinės priemonės tiesioginė įtaka pagalbos dydžiui nėra būtina sąlyga, o tik vienas iš požymių. Atvirkščiai, 48 punkte minėtame Sprendime *Streekgewest* (28 punktas) Teisingumo Teismas išnagrinėjo ne tik tai, ar yra privalomas ryšys tarp mokestinės priemonės ir pagalbos priemonės, bet ir tai, ar iš tos mokestinės priemonės gautos pajamos turi tiesioginės įtakos minėtos pagalbos priemonės dydžiui.

57 Taip pat reikia priminti, kad sprendimuose, kuriuose Teisingumo Teismas konstatavo nepertraukiamą pagalbos priemonės ir jos finansavimo ryšį, tačiau aiškiai nenurodė mokestinės priemonės tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui (2003 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *van Calster ir kt.*, C-261/01 ir C-262/01, Rink. p. I-12249, 55 punktas ir 2003 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Enirisorse*, C-34/01-C-38/01, Rink. p. I-14243, 47 punktas), buvo nagrinėjami tokie atvejai, kuriais ši sąlyga buvo įvykdyta.

58 Todėl Komisija nepadarė teisės klaidos konstatuodama, jog tam, kad finansavimo būdas galėtų būti laikomas pagalbos priemonės sudedamąja dalimi, turėjo egzistuoti privalomas ryšys tarp aptariamų mokesčio ir pagalbos, t. y. iš mokesčio gaunamos pajamos turėjo būti privalomai skiriamos pagalbos finansavimui ir daryti tiesioginės įtakos tos pagalbos dydžiui.

59 Todėl *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* argumentai dėl sąlygų, kurias Komisija nustatė, kad galėtų nuspręsti, jog pagalbos finansavimo būdas yra tos pagalbos sudedamoji dalis, turi būti atmesti.

– Dėl šių sąlygų taikymo

60 Aiškiai neginčydama Komisijos nustatytų sąlygų, ieškovė teigia, kad Komisija turėjo prieiti prie išvados, kad, kiek tai susiję su Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje nustatytų mokesčiu, tos sąlygos yra tenkinamos.

61 Savo ruožtu *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* visų pirma pateikia argumentus, kuriais siekia įrodyti, kad egzistavo privalomas ryšys tarp Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių ir tuo įstatymu nustatytų pagalbos elementų.

62 Kaip nurodyta šio sprendimo 51–58 punktuose, tam, kad mokestinė priemonė būtų pagalbos sudedamoji dalis, nepakanka, kad egzistuotų privalomas ryšys tarp mokestinės priemonės ir pagalbos priemonės. Taip pat reikia įrodyti mokestinės priemonės tiesioginę įtaką pagalbos dydžiui.

63 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas konstatuoja ne tik tai, kad ieškovė pateikia argumentus, kuriais siekiama įrodyti visų trijų Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių tiesioginę įtaką RTVE teikiamos pagalbos dydžiui, bet ir tai, kad tam tikri *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateikti argumentai taip pat gali būti suprasti taip, kad jie susiję ne tik su sąlyga dėl privalomo ryšio tarp mokestinės priemonės ir RTVE finansavimo, bet ir su sąlyga dėl mokestinės priemonės tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui įrodymo.

64 Todėl pirmiausia reikia išnagrinėti, ar ieškovės bei *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktais argumentais galima užginčyti Komisijos išvadą, kad pajamos iš trijų Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių neturi tiesioginės įtakos RTVE skirtos pagalbos dydžiui.

65 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Įstatymą Nr. 8/2009 RTVE skirtos pagalbos dydis nustatytas atsižvelgiant į jai patikėtos visuomeninės transliavimo paslaugos užduoties vykdymo grynąsias sąnaudas. Taigi jos gaunamos pagalbos dydis nepriklauso nuo šiuo įstatymu nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių pagrindu gautų įnašų dydžio.

66 Pirma, pagal Įstatymo Nr. 17/2006 su pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 8/2009, 33 straipsnį, jeigu RTVE turimos pajamos viršija visuomeninės transliavimo paslaugos užduoties vykdymo sąnaudas, perviršis turi būti grąžintas. Jeigu perviršis neviršija 10 % iš biudžeto skirtų RTVE metinių išlaidų, jis pervedamas į rezervo fondą, o jeigu ši riba viršijama, jis turi būti grąžintas į valstybės biudžetą.

67 Dėl į rezervo foną pervedamų lėšų Įstatymo Nr. 8/2009 8 straipsnyje nustatyta, kad tas fondas galės būti naudojamas tik atskiru Ispanijos ekonomikos ir finansų ministerijos leidimu ir kad jei jis nebus panaudotas per ketverius metus, bus naudojamas sumažinti iš Ispanijos valstybės bendrojo biudžeto mokamas kompensacijas. Todėl į rezervo fondą pervedamos lėšos negali būti laikomos tiesiogiai darančiomis įtakos RTVE skirtos pagalbos dydžiui.

68 Beje, Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje numatyta absoliuti RTVE pajamų riba, kuri 2010 m. ir 2011 m. buvo 1 200 mln. eurų. Bet kokia šią ribą viršijanti suma yra tiesiogiai grąžinama į Ispanijos valstybės bendrąjį biudžetą.

69 Pirma, remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalimi, jeigu RTVE turimų pajamų nepakanka visuomeninės transliavimo paslaugos teikimo sąnaudoms padengti, skirtumas padengiamas Ispanijos valstybės bendrojo biudžeto įnašais.

70 Taigi Komisija teisingai konstatavo, kad Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių pagrindu surinktų rinkliavų suma neturi tiesioginės įtakos RTVE gaunamos pagalbos dydžiui, kuris nustatytas pagal visuomeninės transliavimo paslaugos teikimo grynąsias sąnaudas.

71 Nė vienas ieškovės ar *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* argumentas neleidžia suabejoti šiuo teiginiu.

72 Pirma, priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, vienintelės aplinkybės, jog visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės buvo sukurtos tam, kad būtų galima kompensuoti RTVE pajamų ir komercinės veiklos netektį (žr. ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamąją dalį), nepakanka siekiant įrodyti, kad finansavimo būdas yra pagalbos priemonės sudedamoji dalis. Iš tiesų, Teisingumo Teismas jau konstatavo, kad šios aplinkybės savaime nepakanka, kad būtų galima įrodyti, jog yra privalomas ryšys tarp mokesčio ir mokestinės naudos (48 punkte minėto Sprendimo *Streekgewest* 26 ir 27 punktai).

73 Antra, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad net jei tokia pareiga teoriškai egzistuoja, iš tikrųjų Ispanijos valstybė yra nepasirengusi RTVE biudžeto papildyti bendrojo biudžeto lėšomis.

74 Šį argumentą taip pat reikia atmesti.

75 Šiomis aplinkybėmis iš tiesų reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, kai remiantis SESV 263 straipsniu pareiškiamas ieškinys dėl panaikinimo, Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes. Todėl Komisijos vertinimas turi būti tikrinamas tik pagal vertinimo metu jos turėtą informaciją (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija / Komisija*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktas).

76 Reikia konstatuoti, kad *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* nepateikė jokių duomenų, kuriais būtų galima įrodyti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija turėjo informacijos, kad Ispanijos valstybė buvo nepasirengusi papildyti RTVE biudžeto, kaip nustatyta Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalyje. Iš tiesų visi šiuo klausimu jų pateikti dokumentai yra vėlesni už ginčijamo sprendimo priėmimo datą, taigi vėlesni nei 2010 m. liepos 20 d.

77 Trečia, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad pagalbos priemonei finansuoti skirta mokestinė priemonė gali būti laikoma nesančia tos pagalbos priemonės sudedamąja dalimi tik tuo atveju, kai Komisija įrodo, kad aptariama valstybė įsipareigoja finansuoti visą pagalbos priemonę, jeigu mokestinė priemonė būtų nesuderinama su Sąjungos teise.

78 Šį argumentą taip pat reikia atmesti.

79 Tiesa, tuo atveju, jeigu pritaikius abu kriterijus, t. y. sąlygą dėl privalomo ryšio tarp mokestinės priemonės ir RTVE finansavimo bei sąlygą dėl mokestinės priemonės tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui įrodymo, mokestinė priemonė turi būti laikoma pagalbos priemonės sudedamąja dalimi, kaip antai paramokestinės priemonės atveju, kai visa mokestinė rinkliava ar tam tikra nustatyta jos dalis skiriama pagalbos gavėjui tiesiogiai ir besąlygiškai, mokestinės dalies nesuderinamumas daro tiesioginės įtakos pagalbos priemonei. Iš tiesų, tokiu atveju visiško ar dalinio paramokestinės priemonės mokestinės dalies nesuderinamumo pasekmė yra pagalbos priemonės panaikinimas arba jos dydžio sumažinimas.

80 Šiuo atveju Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalyje ir Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnyje nustatyta, kad jei finansinių išteklių nepakanka padengti visoms RTVE sąnaudoms, skirtoms su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti, Ispanijos valstybė privalo padengti šį skirtumą. Taigi nagrinėjamu atveju pagalbos dydis tiesiogiai nepriklauso nuo mokestinės priemonės.

81 Ketvirta, ieškovė teigia, kad sprendime pradėti oficialaus tyrimo procedūrą kitoje byloje Komisija pati pasisakė už mokesčių ir pagalbos priemonės neatskiriamumą, nors ta byla ir ši byla yra panašios.

82 Šis kaltinimas taip pat turi būti atmestas nesant reikalo nagrinėti minėto sprendimo pradėti oficialaus tyrimo procedūrą turinį. Pirma, reikia priminti, kad sprendime pradėti oficialaus tyrimo procedūrą išdėstyti Komisijos vertinimai yra tik laikini (2003 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione Siciliana / Komisiją*, T-190/00, Rink. p. II-5015, 48 punktas). Kita vertus, pagalbos sąvoka, taigi ir finansavimo būdų atskiriamumas, turi būti apibrėžiami taikant objektyvius kriterijus. Jie negali priklausyti nuo Komisijos subjektyvaus vertinimo. Todėl net jei egzistuotų tokia ankstesnė administracinė praktika, ji prieštarautų teismų praktikai ir Komisijai būtų neprivaloma.

83 Penkta, ieškovė teigia, kad pagalbos dydis didėja dėl šios rinkliavos, nes ieškovė yra RTVE konkurentė, o RTVE konkurencinis pranašumas didėja proporcingai jos sumokamo mokesčio dydžiui.

84 Šis argumentas turi būti atmestas tiek, kiek juo siekiama įrodyti, kad Komisija padarė klaidą taisydama dvi sąlygas, pagal kurias iš to mokesčio gautos pajamos turi būtinai būti skirtos pagalbai finansuoti ir daryti tiesioginės įtakos tos pagalbos dydžiui. Remiantis šiomis sąlygomis nepakanka įrodyti, kad mokesčio rinkimas turi įtakos pagalbos gavėjo konkurenciniam pranašumui.

85 Kadangi šiuo argumentu siekiama įrodyti, kad yra kita prielaida, pagal kurią pagalbos finansavimo būdas turi būti laikomas tos pagalbos sudedamąja dalimi, jis bus nagrinėjamas antroje dalyje.

86 Todėl Komisija teisingai konstatavo, kad RTVE skirtos pagalbos dydis tiesiogiai nepriklauso nuo Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių pagrindu surinktų rinkliavų dydžio.

87 Kaip nurodyta šio sprendimo 62 punkte, kad visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemones galėtų būti laikomos tuo įstatymu nustatytos pagalbos elemento sudedamąja dalimi, sąlyga dėl privalomo ryšio tarp mokestinės priemonės ir pagalbos priemonės buvimo ir sąlyga dėl tos mokestinės priemonės tiesioginės įtakos minėtos pagalbos priemonės dydžiui įrodymo turi būti kumuliatyvios.

88 Taigi nereikia nagrinėti argumentų, kuriuos ieškovė bei *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateikia siekdamos įrodyti, kad egzistuoja privalomas ryšys tarp Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje nustatytos mokestinės priemonės ir RTVE finansavimo, nes šie argumentai yra nereikšmingi.

89 Todėl pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su mokestinių priemonių ir RTVE konkurencinio pranašumo ryšiu

90 Ieškovė teigia, kad, be ginčijamame sprendime Komisijos išnagrinėtos prielaidos, egzistuoja kita prielaida, kad finansavimo būdas turi būti laikomas pagalbos priemonės sudedamąja dalimi. Asimetrinio apmokestinimo atveju, kai mokestis nustatytas tik tam tikriems ūkio subjektams, kad būtų galima kompensuoti tariamus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, o kitiems ūkio subjektams, kurie yra pirmųjų konkurentai, jis netaikomas, ryšys tarp pagalbos ir mokesčio yra dar glaudesnis nei Komisijos nagrinėjamos prielaidos atveju. Tokiu atveju pranašumas įgyjamas, kai įmonės gavėjos konkurentams nustatomas privalomai mokėtinas mokestis.

91 Ieškovė teigia, kad šiuo atveju egzistuoja glaudus ryšys tarp Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje numatyto mokesčio ir pagalbos priemonės. Visų pirma, tas mokestis jai nustatytas siekiant kompensuoti RTVE sąnaudas, kurias ši patiria teikdama viešąją paslaugą. Todėl RTVE gauna pagalbą vien dėl to, kad jos konkurentei taikomas mokestis. Kuo didesnis mokestis nustatomas, tuo didesnis konkurencinis pranašumas įgyjamas. Paskui aplinkybė, kad pagalba RTVE neapsiriboja neapmokestinimu, o iš to mokesčio gautos pajamos pervedamos RTVE, šios išvados nepaneigia, o tik sustiprina ryšį tarp šio

mokesčio ir pagalbos priemonės, nes tai dar labiau padidina RTVE konkurencinį pranašumą. Be to, nagrinėjant pagalbos suderinamumą reikia išnagrinėti pagalbos poveikį atsižvelgiant į konkretų nagrinėjamos rinkos kontekstą, taigi atsižvelgiant į kitų įmonių nepalankią konkurencinę padėtį.

92 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti SESV nustatytą skirtumą tarp valstybės pagalbą reglamentuojančių taisyklių ir valstybių narių taisyklių dėl mokestinių nuostatų. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, privalomo mokesčio mokėtojai, siekdami išvengti to mokesčio mokėjimo, iš esmės negali remtis tuo, jog kitiems asmenims taikomas atleidimas yra valstybės pagalba (žr. 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Banks*, C-390/98, Rink. p. I-6117, 80 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

93 Tačiau ieškovė siekia užginčyti šį principą. Remiantis jos išreikštu požiūriu įmonė gali ginčyti bet kokį mokestį dėl vienintelės priežasties, kad jis skirtas finansuoti kitos įmonės įgyjamą pranašumą, kai ta įmonė yra jos konkurentė.

94 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė iš tikrųjų pagrįstai teigia, kad 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendime *Laboratoires Boiron* (C-526/04, Rink. p. I-7529, 27 ir 48 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, jog tuo atveju, kai privalomo mokesčio mokėjimas yra pagalba, juo apmokestinamos įmonės gali ginčyti jo mokėjimą.

95 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovė, remiantis tuo sprendimu negalima teigti, kad pakanka, jog mokestį, kuris skirtas pagalbai finansuoti, turinti mokėti įmonė būtų pagalbos gavėjo konkurentė, kad tas mokestis būtų pagalbos sudedamoji dalis ir kad ta įmonė galėtų ginčyti to mokesčio mokėjimą.

96 Taigi Teisingumo Teismo išdėstytas požiūris 94 punkte minėtame Sprendime *Laboratoires Boiron* buvo pagrįstas atsižvelgiant į konkrečias tos bylos aplinkybes.

97 Byla, kurioje priimtas 94 punkte minėtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, susijusi su vaistų paskirstymu Prancūzijoje, kur buvo du tiesiogiai konkuruojantys platinimo tinklai: didmeninių platintojų ir farmacijos laboratorijų, užsiimančių tiesioginiu pardavimu. Aptariamas mokestis buvo taikomas tik farmacijos laboratorijų tiesiogiai parduodamiems vaistams. Juo buvo siekiama subalansuoti konkurencijos sąlygas tarp dviejų platinimo tinklų, kurios, Prancūzijos įstatymo leidėjo manymu, buvo iškraipytos dėl su viešąja paslauga susijusių įpareigojimų, nustatytų tik didmeniniams platintojams, buvimo.

98 94 punkte minėtame Sprendime *Laboratoires Boiron* Teisingumo Teismas nurodė du šioje byloje aptariamam mokesčiui specifinius aspektus. Pirma, jis nustatė, kad tai nėra bendro pobūdžio mokestis, o asimetrinio apmokestinimo mokesčiu atvejis, kai mokestis taikomas vienai įmonių kategorijai ir netaikomas tiesiogiai su jomis konkuruojančioms įmonėms (sprendimo 32–34 punktai). Antra, teismas konstatavo, kad didmenininkų neapmokestinimas yra apgalvotas tikslas, t. y. pagrindinis mokesčio tikslas, nes juo siekiama subalansuoti dviejų platinimo tinklų konkurencijos sąlygas (sprendimo 35 punktas).

99 Šioje byloje aptariamos mokestinės priemonės, t. y. visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės, negali būti prilygintos 94 punkte minėtame Sprendime *Laboratoires Boiron* nagrinėtai priemonei.

100 Pirma, pagrindinis šių mokesčių rinkimo tikslas yra ne konkurencijos tarp kitų operatorių ir RTVE sąlygų perbalansavimas, o RTVE aprūpinimas finansavimu.

101 Antra, ryšys tarp šioje byloje aptariamų mokestinių priemonių ir pagalbos priemonės yra ne toks glaudus, kaip byloje, kurioje priimtas 94 punkte minėtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, nagrinėtas ryšys. Pastarojoje byloje egzistavo vidinis ryšys tarp mokestinės priemonės ir pagalbos priemonės, kuris neleido jų viena nuo kitos atskirti. Kadangi pagalbos esmė buvo tik privalomos rinkliavos nustatymas

tam tikrai įmonių kategorijai, mokestinės priemonės netaikymas dėl jos nesuderinamumo su Sąjungos teise tiesiogiai lėmė tos pagalbos panaikinimą. Atvirkščiai, šioje byloje galimo Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų priemonių netaikymo dėl galimo jų nesuderinamumo su Sąjungos teise tiesioginė pasekmė nėra pagalbos RTVE užginčijimas. Kaip minėta šio sprendimo 80 punkte, jei pagalbos RTVE finansavimo būdas būtų nesuderinamas su Sąjungos teise, pagal Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalį ir Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnį Ispanijos valstybė turėtų padengti skirtumą tarp RTVE turimų finansavimo šaltinių ir visų jos patirtų sąnaudų vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus.

102 Trečia, reikia pažymėti, kad byloje, kurioje priimtas 94 punkte minėtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, pagalbos dydį lėmė tik mokesčio dydis. Iš tiesų, kaip pažymėjo generalinis advokatas A. Tizzano išvados toje byloje 47 punkte, nauda, kurią pagalbos gavėjai gauna iš to, kad jų konkurentai privalo mokėti ginčijamą mokestį, būtinai priklauso nuo to mokesčio dydžio. Atvirkščiai, šioje byloje pagalbos dydį visų pirma lemia grynosios sąnaudos, patiriamos vykdant visuomeninės paslaugos užduotį. Tiesa, pareiga mokėti Įstatyme Nr. 8/2009 nustatytus mokesčius gali lemti papildomas nepalankesnes konkurencijos sąlygas privatiems operatoriams, konkuruojantiems su RTVE. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad tik aplinkybės, jog mokestis, kurio tikslas yra prisidėti prie pagalbos finansavimo, nustatytas įmonei, o ne pagalbos gavėjui, kuris yra tos įmonės konkurentas, nepakanka, kad būtų galima teigti, jog mokestis yra tos pagalbos sudedamoji dalis (56 punkte minėto Sprendimo *Distribution Casino France ir kt. / Komisija* 40–43 punktai).

103 Todėl priešingai, nei teigia ieškovė, visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės negali būti prilygintos byloje, kurioje priimtas 94 punkte minėtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, nagrinėtai mokestinei priemonei.

104 Todėl Komisija nepadarė klaidos ginčijamame sprendime konstatuodama, kad nėra pakankamai gaudaus ryšio tarp Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių ir tuo įstatymu nustatytų pagalbos elementų, kuris leistų teigti, kad šios mokestinės priemonės yra pagalbos priemonės sudedamoji dalis.

105 Todėl antrą dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies, susijusios su prieštaringu Komisijos požiūriu

106 Ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra prieštaringi, nes konstatuodama, kad apie RTVE finansavimo schemos pakeitimą turėjo būti pranešta būtent dėl to, kad buvo įvestas Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje nustatytas mokestis, Komisija netiesiogiai pripažino, jog šis mokestis yra pagalbos sudedamoji dalis.

107 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija ginčijamo sprendimo 48–55 konstatuojamosiose dalyse neteigė, kad visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės turi būti laikomos nauja pagalba. To sprendimo 50 konstatuojamojoje dalyje Komisija tik pažymėjo, kad nauji tuo įstatymu nustatyti viešojo finansavimo šaltiniai yra nauji pagalbos elementai. Tačiau nėra jokio prieštaravimo tarp Komisijos konstatavimo, kad šiuo įstatymu nustatyti nauji viešojo finansavimo šaltiniai yra nauji pagalbos elementai, ir ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje pateikto jos konstatavimo, kad visos trys tuo pačiu įstatymu nustatytos mokestinės priemonės naujiems finansavimo šaltiniams finansuoti nėra tos pagalbos sudedamoji dalis.

108 Todėl trečioji dalis taip pat turi būti atmesta, o dėl tos priežasties turi būti atmestas visas ieškinio pirmasis pagrindas.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su SESV 49 ir 63 straipsnių pažeidimu

109 Ieškinio trečiajame pagrinde ieškovė, palaikoma *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, teigia, kad Komisija pažeidė SESV 49 ir 63 straipsnius. Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje nustatytas mokestis, kuris, jų teigimu, yra RTVE skirtos pagalbos sudedamoji dalis, prieštarauja šiems SESV straipsniams.

110 Komisija, palaikoma RTVE ir Ispanijos Karalystės, neigia šiuos argumentus. Beje, Komisija teigia, kad dalis ieškovės pateiktų argumentų yra nepriimtini.

111 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad ieškovė, teigdama, jog buvo pažeisti SESV 49 ir 63 straipsniai, taip pat teigia, jog Įstatymo Nr. 8/2009 6 straipsnyje nustatyta mokestinė priemonė yra nesuderinama su šiomis nuostatomis. Tačiau, kadangi ši mokestinė priemonė nėra pagalbos sudedamoji dalis, Komisija neprivalėjo išnagrinėti jos suderinamumo su SESV 49 ir 63 straipsniais per procedūrą, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

112 Todėl ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti nesant reikalo priimti sprendimą dėl Komisijos pateikto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu

113 Ieškovė, palaikoma *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, teigia, kad Komisija pažeidė SESV 106 straipsnio 2 dalį pritardama pagalbos schemai, kurią taikant nesilaikoma proporcingumo principo. RTVE finansavimo schema iškraipo konkurenciją turinio įsigijimo rinkose ir jo pateikimo televizijos žiūrovams rinkoje taip, kad tai prieštarauja bendrajam interesui. Ieškovė tvirtina, kad yra RTVE konkurentė televizijos žiūrovų rinkoje ir turinio įsigijimo rinkoje. Įstatymu Nr. 8/2009, konkrečiai jo 6 straipsniu, iškraipoma konkurencija aptariamose rinkose taip, kad tai prieštarauja bendrajam interesui. RTVE turi dvigubos naudos, nes, pirma, jos finansavimas yra užtikrintas ir, antra, jos konkurentų investavimo galimybės sumažėjo. Šis pranašumas jai leidžia vykdyti antikonkurencinę veiklą, kuri nebūtų reikalinga laikantis su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų. Aiškūs RTVE antikonkurencinio elgesio pavyzdžiai kinematografijos teisių srityje būtų ne tik teisių transliuoti nemokamu televizijos kanalu įsigijimas, bet ir išimtinių teisių transliuoti per mokamus kanalus įsigijimas bei RTVE daromas spaudimas siekiant sumažinti mokamų televizijos kanalų trukmę. Už teisės transliuoti didelę komercinę vertę turinčius sporto renginius įsigijimą RTVE siūlo neproporcingas kainas ir taip dirbtinai jas sukelia iki tokio lygio, kad konkurentai tiesiog nebegali dėl jų varžytis. Pasak ieškovės, RTVE elgesys taip pat daro įtakos jos padėčiai televizijos žiūrovų rinkoje, nes jos programos turinys prastėjo, todėl mažėja abonentų. Priešingai nei nemokamos televizijos operatoriai, mokamos televizijos operatoriai neturi naudos iš RTVE reklamos transliavimo panaikinimo. Be to, ieškovė teigia negalinti pateikti „Triple play“ pasiūlymo. Ribų, nustatytų RTVE, nepakanka, kad būtų galima panaikinti neproporcingą konkurencijos iškraipymą. Visų pirma, RTVE nustatytas draudimas naudoti gaunamas pajamas branginti didelės komercinės vertės turinio įsigijimo teises yra neveiksmingas, nes RTVE priskirta viešosios paslaugos užduotis apima didelės komercinės vertės teisių įsigijimą. Taip pat biudžeto riba, nustatyta įsigyjant sporto renginių transliacijos teises, yra neveiksminga. Beje, nustatyta metinė riba 52 naujausių garsiausių tarptautinių filmų kūrėjų studijų sukurtų *premium* klasės filmų demonstravimui yra nepakankama. Galiausiai riba, kurią taikant privačios televizijos operatoriams taikomas mokestis negali viršyti 20 % numatomų metinių pajamų ribos, yra neveiksmingas.

114 Komisija, palaikoma Ispanijos Karalystės ir RTVE, neigia šiuos argumentus.

115 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti SESV 106 straipsnio 2 dalies turinį ir jos teisinį kontekstą.

116 SESV 106 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad įmonėms, kurioms patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, Sutartyse nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų svarbių uždavinių. Beje, šioje nuostatoje nustatytas reikalavimas, kad prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos interesams.

117 Tam, kad valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnį, galėtų būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, turi būti tenkinamos tokios sąlygos: pirma, aptariamam ūkio subjektui viešosios valdžios institucijų aktu turi būti patikėta bendros ekonominės svarbos paslaugos užduotis, o tame akte turi būti aiškiai nustatyti aptariamos bendros ekonominės svarbos paslaugos įsipareigojimai; antra, tas ūkio subjektas neturi gauti pernelyg didelės kompensacijos, o valstybės finansavimas neturi neproporcingai kenkti konkurencijai išorės rinkoje (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija*, T-289/03, Rink. p. II-81, 181 ir 222 punktus).

118 Šioje byloje ieškovė neginčija Komisijos teiginių, kad RTVE įpareigota vykdyti su bendrojo ekonominio intereso paslauga susijusią užduotį pagal viešosios valdžios institucijos priimtą aktą ir kad jame aiškiai apibrėžti bendrojo ekonominio intereso paslaugos teikimo įsipareigojimai.

119 Beje, ieškovė konkrečiai neginčija Komisijos išvados dėl per didelės kompensacijos pavojaus. Tiesa, ji teigia, kad, remiantis Įstatymu Nr. 8/2009, RTVE disponuoja didesnėmis pajamomis nei anksčiau. Vis dėlto šį argumentą ji nurodo kad įrodytų, jog RTVE pajėgumai iškraipyti konkurenciją padidėjo.

120 Atvirkščiai, ieškovė teigia, pirma, kad Įstatymu Nr. 8/2009 RTVE leidžiama didinti kainas turinio įsigijimo rinkoje ir, antra, kad RTVE teikiamos pagalbos schema konkurencija iškraipoma taip, kad tai prieštarauja bendrajam interesui.

Dėl pirmos dalies, susijusios su RTVE antikonkurencinio elgesio rizika

121 Ieškovė teigia, kad Komisija padarė klaidą, kai patvirtino Įstatymu Nr. 8/2209 pakeistą RTVE finansavimo schemą, nors tuo metu buvo pavojus, kad sporto renginių transliacijų ir filmų demonstravimo teisių įsigijimo rinkoje RTVE veiksmai gali prieštarauti konkurencijai.

122 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti principus, reglamentuojančius Bendrojo Teismo vykdomą Komisijos sprendimo viešųjų paslaugų srityje, ir būtent transliavimo paslaugų srityje, kontrolę.

123 Remiantis SESV 14 straipsniu, Sąjunga ir valstybės narės pagal savo atitinkamus įgaliojimus ir Sutarčių taikymo sritį rūpinasi, kad bendros ekonominės svarbos paslaugos būtų pagrįstos principais ir sąlygomis, ypač ekonominėmis ir finansinėmis, kurios leistų joms atlikti savo užduotis. Šiame straipsnyje taip pat nustatyta, kad šie principai ir sąlygos nustatomi nepažeidžiant valstybių narių kompetencijos laikantis Sutarčių teikti, pavesti teikti ir finansuoti tokias paslaugas.

124 Remiantis ESS ir SESV papildančiu Protokolu Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų darytina išvada, kad viena iš su šiomis paslaugomis susijusių Sąjungos bendrųjų vertybių yra nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų pagrindinis vaidmuo ir didelė diskrecija teikti, pavesti teikti ir organizuoti bendrosios ekonominės svarbos paslaugas.

125 Remiantis ESS ir SESV papildančiu Protokolu Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos, valstybių narių visuomeninė transliacijos sistema yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą. Tame protokole taip pat nustatyta, kad SESV nuostatos nepažeidžia valstybių narių kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kuriuos suteikia,

apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Sąjungoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą.

126 Darytina išvada, kad valstybės narės turi plačią diskreciją apibrėžti visuomeninio transliavimo paslaugos užduotį ir nustatyti jos organizavimą (pagal analogiją žr. 2010 m. liepos 1 d. Bendrojo Teismo sprendimo *M6 ir TF1 / Komisija*, T-568/08 ir T-573/08, Rink. p. II-3397, 139 punktą).

127 Todėl Komisijos atliekama visuomeninio transliavimo paslaugos užduoties apibrėžimo ir jos organizavimo nustatymo kontrolė yra ribota (pagal analogiją žr. 117 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija* 220 punktą).

128 Dėl Bendrojo Teismo atliekamos Komisijos sprendimo šioje srityje kontrolės reikia pažymėti, kad Komisija vertina sudėtingas faktines aplinkybes. Todėl Bendrojo Teismo atliekama Komisijos sprendimo kontrolė yra dar labiau apribota nei Komisijos vykdoma aptariamos valstybės narės taikomos priemonės kontrolė. Teismas tik patikrina, ar nagrinėjama priemonė yra akivaizdžiai netinkama, palyginti su siekiamu tikslu (pagal analogiją žr. 117 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija* 221 ir 222 punktus).

129 Atsižvelgiant būtent į prieš tai išdėstytus argumentus reikia nagrinėti kaltinimą, susijusį su tuo, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į RTVE antikonkurencinio elgesio pavojų sporto renginių transliavimo ir filmų demonstravimo teisių įsigijimo rinkoje.

130 Pirmiausia dėl ieškovės argumento, kad dėl RTVE finansavimo schemos jos turimi viešieji ištekliai jai sudaro galimybę konkuruoti su privačiais operatoriais turinio įsigijimo rinkoje, reikia priminti, kad Įstatymu Nr. 17/2006 su pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 8/2009, transliavimo užduotis patikėta RTVE, o tai apima, be kita ko, sporto renginių retransliacijas ir didžiausių tarptautinių filmų kūrėjų filmų transliavimą. Atsižvelgiant į plačią valstybių narių turimą diskreciją apibrėžiant visuomeninio transliavimo paslaugą, SESV 106 straipsnio 2 dalimi nedraudžiama valstybei narei plačiai apibrėžti šią viešąją paslaugą ir visuomeniniam transliuotojui priskirti užduotį teikti subalansuotas ir įvairias programas, tarp kurių gali būti sporto renginių transliacijos ir filmų demonstravimas (šiuo klausimu žr. 2008 m. birželio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SIC / Komisija*, T-442/03, Rink. p. II-1161, 201 punktą ir 2008 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TV2 / Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink. p. II-2935, 122–124 punktus). Todėl tik aplinkybė, kad RTVE konkuruoja su privačiais operatoriais turinio įsigijimo rinkoje ir tam tikrais atvejais prieš juos laimi, negali savaime būti įrodymas, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

131 Vis dėlto ieškovė pagrįstai teigia, kad su SESV 106 straipsnio 2 dalimi yra nesuderinama transliuotojo antikonkurencinė veikla rinkoje privačių transliuotojų atžvilgiu, kai jis, pavyzdžiui, nuolat sukelia kainas turinio įsigijimo rinkoje. Toks elgesys negali būti laikomas būtinu vykdant su viešąja paslauga susijusią užduotį.

132 Tačiau dėl šio pavojaus reikia konstatuoti, kad Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyta, kad RTVE negali skirti jokių gaunamų pajamų teisių į didelės komercinės vertės turinį įsigijimo kainoms kelti konkurentų atžvilgiu. Šia nuostata RTVE aiškiai draudžiama kelti kainas. Toks draudimas pakartotas Įstatymo Nr. 7/2010, kuris galiojo ginčijamo sprendimo priėmimo momentu ir apie kurį Komisijai buvo žinoma, 43 straipsnio 7 dalyje (žr. ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamąją dalį).

133 Nors ieškovė pripažįsta Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antro sakinio egzistavimą, ji teigia, kad tai neleidžia atmesti galimybės, kad RTVE nuolat sukelia kainas. Ieškovės teigimu, šis draudimas yra neveiksmingas.

134 Šiuo klausimu, pirma, ieškovė teigia, kad draudimas kelti kainas yra neveiksmingas, nes RTVE viešosios paslaugos užduotis apima ir didelės komercinės vertės turinio įsigijimą. Atvirkščiai, tokio draudimo nustatymas tik įrodo, kad RTVE elgesys gali iškraipyti konkurenciją.

135 Tokiam argumentui negalima pritarti.

136 Iš tiesų, kaip minėta šio sprendimo 130 punkte, SESV 106 straipsnio 2 dalyje RTVE nedraudžiama nei konkuruoti su privačiais operatoriais, nei įsigyti didelės komercinės vertės turinį, jei tai daroma vykdant su visuomeninio transliavimo paslauga susijusią užduotį.

137 Antra, ieškovė mini pavyzdžius, kaip RTVE įsigijo teises, kuriais galima įrodyti, kad RTVE kėlė kainą.

138 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisija išnagrinėjo tik Įstatymu Nr. 8/2009 pakeistos RTVE finansinės schemos suderinamumą. Todėl Bendrasis Teismas, atlikdamas šio sprendimo kontrolę, į ieškovės nurodytus pavyzdžius gali atsižvelgti tik jeigu tais pavyzdžiai galima įrodyti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatyto draudimo veiksmingumu.

139 Kaip pripažino ieškovė, didelė dalis jos nurodytų pavyzdžių susiję su pavyzdžiais, kaip RTVE įsigijo teises, kurie yra ankstesni už Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyto draudimo įsigaliojimą.

140 Todėl, net jeigu šie pavyzdžiai, kaip RTVE įsigijo teises, įrodo RTVE antikonkurencinį elgesį, jais negalima įrodyti, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą vertindama Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatyto draudimo veiksmingumą.

141 Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia atmesti ieškovės argumentą dėl aplinkybės, kad net jei pavyzdžiai, kaip RTVE įsigijo teises, būtų senesni už Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje numatyto draudimo įsigaliojimą, jie vis tiek darytų poveikį ateityje. Kaip nurodyta šio sprendimo 138 punkte, ginčijamo sprendimo dalykas yra Įstatymu Nr. 8/2009 pakeistas RTVE finansavimo režimas, o šios schemos suderinamumui negali daryti įtakos aptariami įsigijimai.

142 Tarp pavyzdžių, kaip RTVE įsigijo teises, kuriuos ieškovė pateikia, kad įrodytų RTVE antikonkurencinį elgesį, vienintelis pavyzdys, kuris yra vėlesnis už Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatyto draudimo įsigaliojimą, susijęs su teisėmis į UEFA Čempionų lygos nekoduotą transliaciją 2012–2015 metais. Dėl šio klausimo ieškovė nurodo, kad privatus operatorius pateikė skundą Ispanijos valdžios institucijoms, nes, jo nuomone, RTVE pakėlė šių teisių įsigijimo kainą. Ieškovė teigia, kad šios aplinkybės gali įrodyti aptariamo draudimo neveiksmingumą.

143 Tačiau šiuo pavyzdžiu, kaip RTVE įsigijo teises, negalima įrodyti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatyto draudimo veiksmingumo vertinimu.

144 Iš tiesų, pirma, reikia pažymėti, kad aptariamas įsigijimas įvyko ne tik po to, kai įsigaliojo Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatytas draudimas, bet ir po ginčijamo sprendimo priėmimo. Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką, kai remiantis SESV 263 straipsniu pareiškiamas ieškinys dėl panaikinimo, Sąjungos akto

teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes. Todėl Komisijos vertinimas turi būti tikrinamas tik pagal vertinimo metu jos turėtą informaciją (75 punkte minėto Sprendimo *Prancūzija / Komisija* 7 punktas).

145 Antra ir bet kuriuo atveju aplinkybė, kad privatus operatorius pateikė skundą Ispanijos valdžios institucijoms, savaime neįrodo, kad Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatytas draudimas yra neveiksmingas. Atvirkščiai, aplinkybė, kad privatus operatorius gali prašyti Ispanijos valdžios institucijų patikrinti, kaip RTVE laikosi minėto draudimo, veikiau reiškia šio draudimo veiksmingumą.

146 Todėl pavyzdžiai, kaip RTVE įsigijo teises, kuriuos ieškovė nurodė siekdama paviešinti, kad RTVE vykdė draudžiamą kainų kėlimo veiklą, negali paneigti Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir Įstatymo Nr. 7/2010 43 straipsnio 7 dalyje nustatyto draudimo veiksmingumo.

147 Todėl ieškovė neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, susijusią su RTVE antikonkurencinio elgesio pavojumi sporto renginių transliavimo ir filmų demonstravimo teisių įsigijimo rinkoje.

148 Darytina išvada, kad pirmoji dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su poveikiu prekybai ar jos pasikeitimu, kurie prieštarauja Sąjungos interesams

149 Ieškovė teigia, kad RTVE finansavimo schema iškraipo konkurenciją ir daro įtakos prekybai taip, kad tai prieštarauja bendrajam interesui.

150 Šiomis aplinkybėmis reikia atskirti, pirma, ieškovės argumentus, susijusius su visomis trimis Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytomis ar pakeistomis mokestinėmis priemonėmis, ir, antra, jos argumentus, susijusius su tuo įstatymu pakeistoje RTVE finansavimo schemoje numatytų pagalbos elementų poveikiu.

151 Ieškovės argumentai, susiję su visų trijų Įstatymu Nr. 8/2209 nustatytų mokestinių priemonių poveikiu konkurencijai ir prekybai Sąjungoje, turi būti atmesti kaip nepagrįsti. Šiuo klausimu pakanka priminti, kad šios mokestinės priemonės nebuvo šiuo įstatymu nustatytų pagalbos priemonių sudedamoji dalis ir Komisija dėl šios priežasties neprivalėjo atsižvelgti į jų poveikį per procedūrą, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas sprendimas, susijęs tik su RTVE skirtos pagalbos schemos suderinamumu (žr. šio sprendimo 111 punktą).

152 Dėl ieškovės argumentų, susijusių su Įstatymu Nr. 8/2009 pakeistoje RTVE finansavimo schemoje nustatytų pagalbos elementų poveikiu, visų pirma reikia priminti, kad remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalies antru sakiniu darytina išvada, jog su viešąja paslauga susijusios priemonės vykdymas neturi daryti įtakos prekybai taip, kad tai prieštarautų Sąjungos interesams, ir kad remiantis ESS bei SESV papildančiu Protokolu Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos galima teigti, kad visuomeninio transliuotojo finansavimas negali keisti prekybos ir konkurencijos sąlygų Europoje taip, kad tai prieštarautų bendrajam interesui.

153 Remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalies antru sakiniu ir ESS bei SESV papildančio Protokolo Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos nuostatomis darytina išvada, kad pagalbos schema negali būti grindžiama SESV 106 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu, jei ji daro įtakos prekybai ir konkurencijai taip, kad tai prieštarauja Sąjungos interesui, net jei šios schemos reikalingumas nebuvo paneigtas.

154 Kaip galima teigti remiantis ESS bei SESV papildančiu Protokolu Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos, vertinant SESV 106 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas turi būti atsižvelgta į visuomeninio transliavimo paslaugos užduoties vykdymą, nes šį transliavimą apibrėžia valstybės narės ir jis yra tiesiogiai susijęs su kiekvienos visuomenės demokratiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą.

155 Darytina išvada, jog tam, kad pagalbos schema, taikoma operatoriui, įpareigotam vykdyti visuomeninio transliavimo paslaugos užduotį, galėtų būti pripažinta neatitinkančia SESV 106 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nustatytos sąlygos, ji turi iš esmės pakeisti prekybos ir konkurencijos sąlygas taip, kad tai būtų akivaizdžiai neproporcinga, palyginti su valstybių narių siekiamais tikslais.

156 Ieškovės pateiktų argumentų pagrįstumą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į pirma išdėstytus argumentus.

157 Pirma, dėl ieškovės teiginio, jog RTVE finansavimo schema iškraipo konkurenciją, nes ją taikant RTVE suteikiama galimybė konkuruoti su privačiais operatoriais dėl sporto renginių retransliacijų ir didžiausių tarptautinių filmų kūrėjų filmų transliavimo, pakanka priminti, kad SESV 106 straipsnio 2 dalimi nedraudžiama plačiai apibrėžti visuomeninio transliavimo paslaugos užduotį. Taigi ši aplinkybė savaime negali įrodyti, kad SESV 106 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nustatyta sąlyga yra neįvykdyta.

158 Antra, ieškovė teigia, kad jos veiklai įtakos daro RTVE finansavimo schema, dėl to jos pasiūla suprastėjo, o nuo to nukenčia jos abonentai.

159 Tačiau net tuo atveju, jei, pirma, ieškovės nurodyta žala būtų įrodyta ir jei, antra, dėl tos žalos būtų galima kaltinti RTVE, o ne kitus privačius operatorius, kurie konkuruoja su ieškove Ispanijos rinkoje, ta žala negalėtų būti įrodymas, kad konkurencijos ir prekybos sąlygos pasikeitė akivaizdžiai neproporcingai, palyginti su Ispanijos Karalystės siekiamais tikslais.

160 Iš tiesų, kad būtų galima teigti, jog įvyko toks pasikeitimas, reikėtų įrodyti, kad privataus operatoriaus veikla Ispanijos transliavimo rinkoje yra negalima ar tapo pernelyg sudėtinga dėl Įstatymu Nr. 8/2009 pakeistos RTVE finansavimo schemos.

161 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Įstatyme Nr. 8/2009 numatyti RTVE veiklos apribojimai, kuriais siekiama užtikrinti, kad privačių operatorių veiklai nebūtų daroma neproporcinga įtaka.

162 Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje visų pirma numatyta maksimali 1 200 mln. eurų RTVE biudžeto riba. Todėl neatsižvelgiant į viešosios paslaugos užduoties apibrėžtį ir jos organizavimą RTVE ekonominė dimensija turi išlikti ribota. Dėl šios ribos ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad ši suma atitinka vidutinį biudžetą, kurį RTVE turėjo pagal mišraus finansavimo schemą, ir kad nebuvo jokio pagrindo manyti, jog reklamos panaikinimas gali lemti reikšmingą faktinių RTVE sąnaudų sumažėjimą.

163 Paskui reikia pažymėti, kad to įstatymo 9 straipsnio 1 dalies i punkte nustatyta, kad RTVE išlaidos oficialių sporto renginių, priskiriamų prie bendrojo intereso ir laikomų didelės svarbos visuomenei turinčiais renginiais bei nurodytų sutartyje programoje, išskyrus olimpines ir parolimpines žaidynes, transliavimo teisėms įsigyti neturi viršyti 10 % ribos nuo bendro metinio aprūpinimui, pirkimams ir išorės paslaugoms skirto biudžeto.

164 Be to, šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalies m punkte nustatyta, kad RTVE kiekvienais metais visuose jai priklausančiuose kanaluose geriausiu eterio laiku gali demonstruoti tik 52 neseniai pasirodžiusius garsiausių tarptautinių filmų kūrėjų studijų sukurtus filmus. Tai filmai, kurie jau rodyti kino teatrų salėse ir kurių premjeros įvyko prieš dvejus–ketverius metus.

165 Tačiau ieškovė nenurodė, kaip, nepaisant šio sprendimo 162–164 straipsniuose nustatytų ribų, privataus operatoriaus veikla Ispanijos transliavimo rinkoje gali tapti negalima ar tapti pernelyg sudėtinga.

166 Darytina išvada, kad ieškovė neįrodė, kad vertindama sąlygą, susijusią su tokiu poveikiu konkurencijai ar prekybai, kuris prieštarautų SESV 106 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje ir ESS bei SESV papildančiame Protokole Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos nustatytam Sąjungos interesui, Komisija padarė akivaizdžią klaidą.

167 Todėl dalis, susijusi su SESV 106 straipsnio 2 dalies antru sakiniu, turi būti atmesta.

Dėl kitų *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktų kaltinimų, susijusių su ieškinio antruoju pagrindu

168 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija pažeidė SESV 106 straipsnio 2 dalį ir SESV 296 straipsnį, kai patvirtino Įstatymu Nr. 8/2009 pakeistą RTVE finansavimo schemą, nors dėl tos schemos galėjo kilti per didelės kompensacijos pavojus, ir nepateikė pakankamų motyvų šiuo klausimu. Nepaisydama nacionalinių valdžios institucijų išsakytų abejonių dėl per didelės kompensacijos pavojaus, Komisija ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje tik konstatavo, kad RTVE ir toliau bus taikomas reikalavimas pritraukti didelę auditoriją ir kad panaikinus reklamą atsiras papildomos programos poreikis, kuriam patenkinti turės būti skiriamos lėšos. Ji, be kita ko, nepaaiškino priežasčių, dėl kurių RTVE biudžete numatyta suma atrodo „protingai apskaičiuota“.

169 Komisija teigia, kad tai nauji pagrindai, nesusiję su ieškinio dalyku ir todėl nepriimtini. Visų pirma, jie yra nepagrįsti.

170 Dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, kurį Komisija pareiškė remdamasi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ketvirta pastraipa, taikoma Bendrajam Teismui pagal to statuto 53 straipsnį ir Procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį, reikia priminti, kad Sąjungos teismas turi teisę, atsižvelgdamas į kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes, įvertinti, ar geras teisingumo administravimas pateisina pagrindo atmetimą iš esmės, nesprendžiant pirma dėl jo priimtinumo (2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna / Komisija*, T-171/02, p. II-2123, 155 punktas).

171 Šios bylos aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad siekiant proceso ekonomijos pirmiausia reikia išnagrinėti *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktų su ieškinio antruoju pagrindu susijusių kaltinimų pagrįstumą, o prieš tai sprendimo dėl jų priimtinumo priimti nereikia, nes tie kaltinimai bet kuriuo atveju ir dėl toliau išdėstytų motyvų yra nepagrįsti.

172 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* kaltinimai pateikti dėl ginčijamo sprendimo 67–73 konstatuojamosiose dalyse pateiktų motyvų, kuriuose Komisija išnagrinėjo, ar nekyla per didelės kompensacijos pavojus, ir padarė išvadą, kad nėra jokių požymių, rodančių, kad apskaičiuota metinė kompensacija, skirta RTVE su viešųjų paslaugų teikimu susijusiems įsipareigojimams vykdyti, bus didesnė nei suma, kurią būtų galima pagrįstai laikyti tokios paslaugos teikimo sąnaudomis, arba kad kompensacija ilgainiui taps didesnė nei grynosios viešųjų paslaugų teikimo sąnaudos. Ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje Komisija, be kita ko, nurodė:

„<…> Ispanija įrodė, kad biudžeto planas atitinka ankstesnių metų RTVE metines biudžeto sąnaudas ir kad nėra jokio pagrindo manyti, jog [paprasčiausias reklamos panaikinimas gali] dabar arba [artimiausioje] ateityje [lemti reikšmingą sąnaudų sumažėjimą]. RTVE ir toliau bus taikomas reikalavimas pritraukti didelę auditoriją, o panaikinus reklamą atsiras papildomos programos poreikis, kuriam patenkinti turės būti skiriamos lėšos. Palyginus su ankstesnių metų rodikliais (2007 m. – 1 177 mln. EUR, 2008 m. – 1 222 mln. EUR, 2009 m. – 1 146 mln. EUR) ir atsižvelgus

[tiek] į papildomas programos, kuri būtina panaikinus reklamą atsiradusiam laikui užpildyti, išlaidas (104 mln. EUR), [tiek į] likusias pajamas iš komercinės veiklos (kurios, kaip apskaičiuota, sudarys tik 25 mln. EUR), atrodo, kad nustatyta didžiausia 1 200 mln. EUR biudžeto išlaidų suma yra apdairiai ir protingai apskaičiuota kompensacijos už teikiamas viešąsias paslaugas suma metinėms biudžeto sąnaudoms padengti. Be to, visuomeninio transliuotojo grynųjų sąnaudų kompensavimas neatsiejamas nuo to, kad jis yra apsaugomas nuo pajamų reklamos rinkoje svyravimų.“

173 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* remiasi, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir, antra, pareigos motyvuoti pažeidimu.

– Dėl kaltinimo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu

174 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija pažeidė SESV 106 straipsnio 2 dalį leisdama taikyti RTVE finansinę schemą prieš tai neužtikrinusi, kad nekyla pavojaus dėl per didelės kompensacijos.

175 Pirma, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje Komisija neatliko pakankamai išsamios kontrolės.

176 Dėl šio aspekto reikia priminti, kad, kaip minėta šio sprendimo 117 straipsnyje, tam, kad valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnį, galėtų būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, bendros ekonominės svarbos paslaugos užduotį vykdantis operatorius neturi gauti pernelyg didelės kompensacijos.

177 Šioje byloje *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* neneigia Komisijos konstatavimo, kad RTVE viešosios valdžios institucijų aktu patikėta bendros ekonominės svarbos paslaugos užduotis, o tame akte aiškiai nustatyti aptariamos bendros ekonominės svarbos paslaugos įsipareigojimai.

178 Tačiau *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad ginčijamo sprendimo 73 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas Komisijos konstatavimas, kad nėra jokių požymių, rodančių, kad apskaičiuota metinė kompensacija, skirta RTVE su viešųjų paslaugų teikimu susijusiems įsipareigojimams vykdyti, bus didesnė nei suma, kurią būtų galima pagrįstai laikyti tokios paslaugos teikimo sąnaudomis, arba kad kompensacija ilgainiui taps didesnė nei grynosios viešųjų paslaugų teikimo sąnaudos, yra klaidingas, nes Komisija nepakankamai išnagrinėjo per didelės kompensacijos pavojų.

179 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* ginčija tik vieną iš kontrolės mechanizmų, numatytų RTVE finansavimo schemoje, nors toje schemoje numatyti keli kontrolės mechanizmai, kuriais siekiama užtikrinti, jog RTVE gautų tiek lėšų, kiek reikia jos užduočiai vykdyti.

180 Šiomis aplinkybėmis visų pirma reikia pažymėti, kad RTVE veiklos ekonominė dimensija apibrėžiama atsižvelgiant į jai patikėtus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus. Taigi remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalimi darytina išvada, kad RTVE veikla apibrėžiama pagrindine užduotimi, kurią tvirtina įstatymų leidžiamoji valdžia ir kurios trukmė devyneri metai (žr. Įstatymo Nr. 17/2006 4 straipsnio 1 dalį), ir sutartimis-programomis, kuriose konkretizuojama pagrindinė užduotis ir kurių trukmė treji metai (žr. Įstatymo Nr. 17/2006 4 straipsnio 2 dalį). Šiuose aktuose turi būti informacija apie RTVE veiklos ekonominę dimensiją ir apie jos metinio augimo ribas, o minėta ekonominė dimensija turi būti apibrėžiama atsižvelgiant į jai patikėtus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus.

181 Paskui reikia priminti, kad RTVE finansavimo šaltiniai organizuojami taip, kad nebūtų per didelės kompensacijos pavojaus. Kaip nurodyta šio sprendimo 6–9 punktuose, RTVE finansuojama iš skirtingų šaltinių, kurie išvardyti Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalyje. Pagrindiniai šaltiniai yra, pirma, pajamos iš trijų mokestinių priemonių, nustatytų ar pakeistų to įstatymo 4–6 straipsniais, ir, antra, metinė kompensacija iš Ispanijos valstybės bendrojo biudžeto, kuri nurodyta to įstatymo 2 straipsnio 1 dalies a punkte. Taigi metinės kompensacijos dydžio nustatymas suteikia galimybę patikslinti planuojamą pajamų, kurios RTVE bus skirtos tam tikrais finansiniais metais, dydį. Tačiau dėl metinės kompensacijos dydžio Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog jis turi būti apskaičiuotas taip, kad šios kompensacijos ir kitų RTVE turimų pajamų bendra suma neviršytų su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų, kuriuos ji turi vykdyti aptariamais finansiniais metais, sąnaudų.

182 Beje, Įstatymo Nr. 17/2006 su pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 8/2009, 33 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad jei pasibaigus finansiniams metams konstatuojama, kad RTVE gauta kompensacija yra didesnė už grynąsias sąnaudas, patirtas vykdant su viešąja paslauga susijusius transliavimo įsipareigojimus tais finansiniais metais, perviršis, kuris nepervedamas į rezervo fondą, atskaitomas iš asignuotos sumos į Ispanijos valstybės bendrąjį biudžetą kitiems finansiniams metams.

183 Galiausiai RTVE finansinėje schemoje taip pat numatyti *ex post* kontrolės mechanizmai. Kaip minėjo Komisija ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamojoje dalyje, RTVE finansavimo schemoje numatyti, pirma, biudžeto kontrolės mechanizmai, t. y. vidaus auditas, Ispanijos valstybės administracijos bendrosios kontrolės atliekamas tyrimas ir nepriklausomas auditas, kurį atlieka specializuota privati įmonė, antra, Ispanijos parlamento bei Ispanijos vaizdo ir garso institucijos atliekama viešosios paslaugos užduoties įvykdymo ir RTVE metinių sąskaitų kontrolė ir, trečia, Ispanijos audito rūmų kontrolė.

184 Tiesa, šio sprendimo 180–183 punktuose nurodyti kontrolės mechanizmai yra bendro pobūdžio. Vis dėlto reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisija patikrino pagalbos schemos suderinamumą. Todėl ji galėjo tik patikrinti, ar nustatyti pakankami kontrolės mechanizmai, kuriais būtų užtikrinta, kad tam tikrais finansiniais metais RTVE gaunamas bendras pagalbos dydis pagal šią schemą neviršytų grynųjų sąnaudų, patiriamų vykdant jai priskirtą viešojo transliavimo užduotį.

185 Reikia konstatuoti, kad *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* nepateikia argumentų, kuriais konkrečiai būtų siekiama paneigti šio sprendimo 180–183 punktuose nurodytų kontrolės mechanizmų veiksmingumą. Kadangi jos teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija negalėjo remtis ankstesniais savo sprendimais dėl RTVE finansavimo, reikia priminti, kad esamos RTVE finansavimo schemos elementų atitikties tyrimą ji privalėjo atlikti tik tuo atveju, jei jiems būtų taikomas Įstatymas Nr. 8/2009. Taigi todėl, kad Įstatymu Nr. 8/2009 padarytais pakeitimais nedaroma įtakos pagal senąją RTVE finansavimo schemą numatytų kontrolės mechanizmų veiksmingumui, Komisija galėjo daryti nuorodą į ankstesnę šių mechanizmų analizę.

186 Antra, konkrečiai kalbant apie *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* kaltinimus, susijusius su ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje išdėstytais Komisijos argumentais, reikia išnagrinėti Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje numatytos 1 200 mln. eurų sumos funkciją, o paskui išanalizuoti, ar Komisijos vykdoma kontrolė buvo nepakankama.

187 Dėl 1 200 mln. eurų sumos funkcijos reikia pirmiausia priminti, kad Komisija nepatvirtino finansavimo schemos, pagal kurią tam tikrais finansiniais metais RTVE turėtų tokio dydžio biudžetą. Iš tiesų, kaip minėta šio sprendimo 180–183 punktuose, Įstatyme Nr. 8/2009 numatyti mechanizmai, kuriais siekiama užtikrinti, kad RTVE skiriama pagalba atitiktų grynąsias sąnaudas, patiriamas vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus. Taigi Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta absoliuti 1 200 mln. eurų dydžio RTVE biudžeto riba, kuri negali būti viršyta, net jei RTVE biudžetas galėtų būti didesnis, jeigu vienintelis reikšmingas kriterijus būtų su viešąja paslauga susijusių

įsipareigojimų vykdymo sąnaudos. Taikant šią ribą RTVE biudžetas negali viršyti maksimalios 1 200 mln. eurų sumos, tačiau jis gali būti mažesnis, kai viešosios paslaugos užduoties vykdymo sąnaudos tam tikrais finansiniais metais yra mažesnės.

188 Tuo remiantis pirmiausia darytina išvada, kad reikia atmesti *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* kaltinimą, susijusį su tuo, kad RTVE sąnaudos, patirtos vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus galbūt galėtų būti mažesnės, nei 1 200 mln. eurų. Iš tiesų, šio sprendimo 180–183 punktuose nurodytais kontrolės mechanizmais užtikrinama, kad tokiu atveju pagalbos dydis tam tikrais finansiniais metais neviršytų grynųjų sąnaudų, patiriamų vykdant su viešąja transliavimo paslauga susijusius įsipareigojimus.

189 Paskui dėl *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* kaltinimų, susijusių su nepakankamai išsamia Komisijos atlikta didžiausios 1 200 mln. eurų ribos kontrole, reikia priminti, kad valstybės narės turi didelę diskreciją nustatyti kompensaciją už visuomeninio transliavimo paslaugos teikimą ir kad, kiek tai susiję su kompensacijos už su viešojo transliavimo paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymą proporcingumo kontrole, Komisijos kontrolė yra ribota, o Bendrojo Teismo atliekama Komisijos sprendimo kontrolė yra dar labiau apribota (žr. šio sprendimo 126–128 punktus). Atlikdamas kontrolę Bendrasis Teismas tik nagrinėja, ar Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

190 Tačiau šiuo atveju jokiu *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktu argumentu negalima įrodyti, kad ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje išdėstytuose argumentuose, jog 1 200 mln. eurų didžiausia riba apskaičiuota apdairiai ir protingai, yra akivaizdi vertinimo klaida.

191 Pirma, kaip ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo Komisija, 1 200 mln. eurų suma atitinka vidutinį biudžetą, kurį RTVE turėjo pagal mišraus finansavimo schemą.

192 Antra, remiantis ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad Komisija, pirma, atsižvelgė į papildomas 104 mln. eurų sąnaudas, patirtas užpildant anksčiau reklamai skirtą programos laiką, bei į sąnaudas, atsiradusias vykdant papildomus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus dėl Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų RTVE programų kūrimo, ir, antra, konstatavo, kad nebuvo jokio pagrindo manyti, jog reklamos panaikinimas gali lemti reikšmingą faktinių RTVE sąnaudų sumažėjimą.

193 Priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, šie argumentai nebuvo akivaizdžiai klaidingi. Iš tiesų negalima teigti, kad RTVE patirtos su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymo sąnaudos bus daug mažesnės už tas sąnaudas, kurias ji patirdavo, kai galiojo Įstatymas Nr. 17/2006. Tiesa, ginčijamo sprendimo 59 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad RTVE pašalinimas iš reklamos rinkos gali prisidėti prie viešosios paslaugos užduoties sustiprinimo, nes programų turinys tampa mažiau priklausomas nuo komercinių argumentų ir pajamų iš komercinės veiklos svyravimų. Vis dėlto, priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, vien aplinkybė, kad RTVE tapo nuo komercinio spaudimo, susijusio su dalyvavimu reklamos rinkoje, nepriklausoma operatore, neleidžia daryti išvados, kad RTVE galės siūlyti kitokias programas, kurios jai suteiks galimybę veikti patiriant daug mažesnes sąnaudas. Iš tiesų SESV 106 straipsnio 2 dalimi nedraudžiama valstybei plačiai apibrėžti visuomeninio transliavimo paslaugos užduotį ir taip suteikti visuomeniniam transliuotojui galimybę teikti subalansuotas ir įvairias programas taip išlaikant tam tikrą auditorijos dydį (130 punkte minėto Sprendimo *SIC / Komisija* 201 punktas).

194 Trečia, priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos plačiau nenagrinėdama, ar perėjimas prie finansavimo beveik tik iš valstybės lėšų sistemos ir su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų pakeitimas gali turėti įtakos RTVE patiriamoms sąnaudoms. Iš tiesų, atsižvelgiant į aplinkybę, kad Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje numatyta 1 200 mln. eurų suma yra tik maksimali RTVE biudžeto riba ir kad šio

sprendimo 180–183 punktuose nurodytais mechanizmais užtikrinama, jog pagalbos RTVE dydis neviršys grynųjų sąnaudų, patiriamų vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, Komisija neprivalėjo atlikti išsamesnio tyrimo.

195 Ketvirta, kadangi *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija turėjo sureaguoti į tam tikrų nacionalinių valdžios institucijų pastabas, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamojoje dalyje Komisija pati išreiškė abejonių dėl priemonės proporcingumo, tačiau ją išnagrinėjusi nusprendė, kad nėra pavojaus dėl per didelės kompensacijos. Bet kuriuo atveju aplinkybė, kad Komisija išsamiai neišnagrinėjo visų kritinių pastabų, kurias dėl įstatymo projekto pateikė nacionalinės administracinės valdžios institucijos, savaime neįrodo akivaizdžios jos vertinimo klaidos, ypač kai kalbama apie sritį, kurioje valstybėms narėms suteikta plati diskrecija, o Komisijos kontrolė yra ribota.

196 Todėl *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* neįrodė, kad ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje išdėstytame konstatavime, kad 1 200 mln. eurų viršutinė riba atrodo apdairiai ir protingai apskaičiuota, būtų padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

197 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, reikia atmesti kaltinimą, susijusį su pakankamai išsamios *ex ante* kontrolės nebuvimu.

– Dėl kaltinimo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

198 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, kaip tai suprantama pagal SESV 296 straipsnį. Pirma, ji nepakankamai motyvavo išvadą, kad nėra pavojaus dėl per didelės kompensacijos.

199 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į adresatų ar kitų tiesiogiai ir konkrečiai su aktu susijusių asmenų galimą interesą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į turinį bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. 2009 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *KG Holding ir kt. / Komisija*, T-81/07-T-83/07, Rink. p. II-2411, 61 ir 62 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).

200 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo motyvavimas buvo pakankamas.

201 Pirmiausia, priešingai, nei teigia *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España*, ginčijamo sprendimo motyvavimas, kuriuo Komisija pagrindė išvadą, kad nėra pavojaus dėl per didelės kompensacijos, išdėstytas ne tik ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamojoje dalyje. To sprendimo 67–73 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat padarė nuorodą į šio sprendimo 180–183 punktuose minėtus kontrolės mechanizmus. Tokiomis aplinkybėmis taip pat reikia pažymėti, kad to sprendimo 14, 16 ir 17 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat padarė nuorodą į šiuos mechanizmus.

202 Paskui dėl *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* kaltinimo, susijusio su tam tikrų argumentų abstraktumu, pakanka priminti, kad remiantis ginčijamu sprendimu galima daryti aiškią išvadą, jog Komisija tik patvirtino pagalbos schemą, pagal kurią RTVE gali pasinaudoti pagalba, kuri atitinka grynąsias sąnaudas, patirtas vykdant jai patikėtus su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, ir nepriėmė sprendimo dėl 1 200 mln. eurų dydžio pagalbos priimtinumo.

203 Be to, kadangi *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, jog Komisija turėjo reaguoti į tam tikrų nacionalinių valdžios institucijų pastabas, reikia konstatuoti, kad ji pakankamai motyvavo sprendimą, jei tame sprendime aiškiai ir nedviprasmiškai atkleidžiami jos argumentai, jei suinteresuotosios šalys gali suprasti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę, tačiau nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės. Ginčijamo sprendimo 67–76 konstatuojamosiose dalyse nurodžiusi priežastis, dėl kurių priemonė yra proporcinga, Komisija neprivalėjo konkrečiai atsakyti į visas nacionalinių valdžios institucijų kritines pastabas dėl šio įstatymo projekto. Tai tuo labiau taikoma toje srityje, kurioje valstybės narės turi plačią diskreciją ir kurioje dėl tos priežasties Komisijos kontrolė yra ribota.

204 Todėl šį kaltinimą taip pat reikia atmesti.

205 Todėl taip pat reikia atmesti kitus *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktus kaltinimus dėl ieškinio antrojo pagrindo.

206 Darytina išvada, kad su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu susijęs ieškinio pagrindas ir visi *Telefónica de España* bei *Telefónica Móviles España* pateikti kaltinimai dėl ieškinio antrojo pagrindo turi būti atmesti.

Dėl kitų Telefónica de España ir Telefónica Móviles España nurodytų ieškinio pagrindų

207 *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateikia du papildomus ieškinio pagrindus.

208 Pirma, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija pažeidė SESV 108 straipsnio 2 dalimi joms suteiktas procesines teises, nes sprendime pradėti oficialaus tyrimo procedūrą konstatavo, jo visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės yra atskiriamos nuo esamos pagalbos schemos, nors dėl šio aspekto kilo abejonių.

209 Antra, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* teigia, kad Komisija pažeidė SESV 108 straipsnį, kai ginčijamo sprendimo 53 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad jos visos trys Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytos ar pakeistos mokestinės priemonės yra atskiriamos nuo esamos RTVE finansavimo schemos.

210 Atvirkščiai, Komisija teigia, kad šie pagrindai turi būti atmesti kaip nepriimtini ir bet kuriuo atveju nepagrįsti.

211 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ketvirtą pastraipą, taikomą Bendrajam Teismui vadovaujantis to statuto 53 straipsniu, prašyme įstoti į bylą nurodomi paaiškinimai gali būti pateikiami tik vienos iš šalių reikalavimams paremti. Pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį įstojantis į bylą asmuo pripažįsta ginčą tokį, koks jis yra jo įstojimo metu. Teismų praktikoje nustatyta, kad šios nuostatos neprieštarauja tam, kad įstojusi į bylą šalis pateiktų kitokius argumentus, nei jos palaikoma bylos šalis, jeigu tai argumentais nekeičiamas ginčo dalykas ir jei įstojimu į bylą tebesiekiama palaikyti bylos šalies pateiktus reikalavimus (1961 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg / Haute Autorité*, 30/59, Rink. p. 1, 37 punktas).

212 Nagrinėjamu atveju byla, kurią ieškovė pradėjo prieš Komisiją, siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą. Šio ginčo ribos nustatytos trimis ieškovės pareikštais ieškinio pagrindais, susijusiais, pirma, su klaida dėl pagalbos sąvokos, kiek tai susiję su visų trijų Įstatymu Nr. 8/2009 nustatytų ar pakeistų mokestinių priemonių atskiriamumu, antra, su SESV 49 ir 64 straipsnių pažeidimu ir, trečia, su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

213 Atvirkščiai, nei ieškinyje, nei atsiliepime į ieškinį nepateikiama argumentų dėl galimo SESV 108 straipsnio 2 dalimi suteiktų procesinių teisių ar naujos pagalbos sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 108 straipsnį ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio c punktą, pažeidimo. Apie šiuos tariamus pažeidimus pirmą kartą prabilta prašyme leisti įstoti į bylą.

214 Darytina išvada, kad abu *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateikti papildomi ieškinio pagrindai nesusiję su ginčo dalyku, kurį apibrėžė pagrindinės bylos šalys, todėl jais keičiamas šio ginčo dalykas. Taigi šie ieškinio pagrindai turi būti atmestai kaip nepriimtini.

215 Šios išvados negalima paneigti jokiu *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktu argumentu.

216 Iš tiesų, viena vertus, kadangi į bylą įstojusios šalys remiasi 1998 m. lapkričio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-150/94, Rink. p. I-7235) 36 punktu, reikia konstatuoti, kad šiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, jog į bylą įstojusios šalies argumentas, kurio priimtinumas buvo nagrinėjamas toje byloje, buvo susijęs su pagrindinės bylos šalies pateiktu ieškinio pagrindu, o tuo argumentu buvo siekta palaikyti pagrindinės bylos šalies reikalavimus. Kaip nurodyta šio sprendimo 212–214 punktuose, šiuo atveju taip nėra.

217 Kita vertus, *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* remiasi 2010 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Italija* (C-334/08, Rink. p. I-6869) 55 punktu. Šiame sprendime Teisingumo Teismas iš tiesų konstatavo, kad ieškinio pagrindas, kurį nurodė ne pagrindinė bylos šalis, o tik ją palaikanti į bylą įstojusi šalis, buvo priimtinas. Tačiau tas pagrindas buvo gynybos priemonė, kuria buvo remiamasi byloje dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 260 straipsnį. Tačiau byloje dėl įsipareigojimų neįvykdymo Teisingumo Teismas turi pateikti visus konstatavimus, kurių reikia siekiant pripažinti, kad tam tikra valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų. Todėl gynybos priemonė, susijusi tik su faktine ar teisine aplinkybe, kurią Komisija privalo būtinai išnagrinėti atlikdama tyrimą, negali niekaip pakeisti ginčo dalyko. Atvirkščiai, šioje byloje *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* įstojo į bylą dėl panaikinimo, kurios dalykas apibrėžtas būtent ieškovės nurodytais ieškinio pagrindais.

218 Todėl abu papildomus *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* pateiktus ieškinio pagrindus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

219 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

220 Remiantis Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalimi pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo, o remiantis to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

221 Pagrindinėje byloje visi ieškovės reikalavimai buvo atmesti, o Komisija ir RTVE prašė priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Todėl ieškovei turi būti nurodyta padengti savo, RTVE ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, išskyrus išlaidas, kurias Komisija patyrė dėl įstojimo į bylą. Kadangi visi *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* reikalavimai buvo atmesti, jos turi padengti savo ir, solidariai, Komisijos dėl jų įstojimo į bylą patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

222 Procedūroje dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo buvo atmesti visi ieškovės reikalavimai. Todėl ji turi padengti savo, RTVE ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, *Corporación de Radio y Televisión Española, SA* (RTVE) bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, išskyrus pastarosios patirtas išlaidas dėl *Telefónica de España, SA* ir *Telefónica Móviles España, SA* įstojimo į bylą.

3. *Telefónica de España* ir *Telefónica Móviles España* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir, solidariai, Komisijos patirtas išlaidas dėl jų įstojimo į bylą.

4. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Czúcz Labucka Gratsias

Paskelbta 2014 m. liepos 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Bylos faktinės aplinkybės ir ginčijamas sprendimas 2

Procesas Bendrajame Teisme 4

Dėl teisės 5

1. Dėl ieškinio priimtinumo 5

2. Dėl esmės 6

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pagalbos sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnį, pažeidimu, kiek tai susiję su trijų mokestinių priemonių, nustatytų ar pakeistų Įstatymu Nr. 8/2009, atskiriamumu 6

Dėl pirmos dalies, susijusios su nepakankamu atsižvelgimu į ryšį tarp visų trijų mokestinių priemonių ir pagalbos elementų 7

– Dėl sąlygų, kurios turi būti tenkinamos, kad pagalbos finansavimo būdas galėtų būti laikomas tos pagalbos sudedamąja dalimi 8

– Dėl šių sąlygų taikymo 10

Dėl antros dalies, susijusios su mokestinių priemonių ir RTVE konkurencinio pranašumo ryšiu 12

Dėl trečios dalies, susijusios su prieštaringu Komisijos požiūriu 14

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su SESV 49 ir 63 straipsnių pažeidimu 15

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu 15

Dėl pirmos dalies, susijusios su RTVE antikonkurencinio elgesio rizika 16

Dėl antros dalies, susijusios su poveikiu prekybai ar jos pasikeitimu, kurie prieštarauja Sąjungos interesams 19

Dėl kitų Telefónica de España ir Telefónica Móviles España pateiktų kaltinimų, susijusių su ieškinio antruoju pagrindu 21

– Dėl kaltinimo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu 22

– Dėl kaltinimo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu 25

Dėl kitų Telefónica de España ir Telefónica Móviles España nurodytų ieškinio pagrindų 26

Dėl bylinėjimosi išlaidų 27